

CHARLES DEMOULIN



**MIES
OISEAUX
DE FEUX**

Een biografie door Joseph Deleuse

vertaald door Jan Fransen

Charles Demoulin

Charles Demoulin wordt geboren in Waver in 1920.

Aangemoedigd door de trans-Atlantische vlucht van Lindbergh en een zekere Thieffry, de held van de eerste verbinding België–Congo, droomt hij al vanaf zes jaar om piloot te worden,

In 1939 werft de Militaire School “meerderjarige” vrijwilligers aan, wat niet het geval is voor Charles Demoulin. Geen probleem voor de jonge Charles. Hij vervalst het toestemmingsattest van zijn vader want hij wil kost wat kost ingelijfd worden als leerling piloot bij de 82^{ste} promotie.

Terwijl op 10 mei zijn ouders, zoals vele Belgen, naar Zuid-Frankrijk vluchten, ontleent Charles de moto en de 6.35 revolver van zijn vader en snelt de Britten tegemoet.

In al zijn onstuimigheid glijdt Charles uit met zijn moto en breekt zijn rechter elleboog. Hij wordt geopereerd in het Sint-Pieter Ziekenhuis en naar de kust geëvacueerd nog net voor de Duitsers Brussel binnenvallen.

In Oostende gaat hij aan boord van een Franse boot afkomstig uit Narvik. Zo goed en zo kwaad als het kan reist hij via Duinkerke naar Folkestone, waar hij wordt opgevangen door Britse verpleegsters. Hij wordt doorverwezen naar een gespecialiseerd ziekenhuis in Birmingham waar hij nog verschillende operaties ondergaat. Hij krijgt er een prothese die hem opzadelt met een stijve arm voor de rest van zijn leven. Charles brengt drie lange maanden door in Birmingham terwijl hij zijn handicap tracht te aanvaarden en vooral zijn dromen om ooit piloot te worden moet bijstellen.

Dankzij zijn doorzettingsvermogen en, het dient gezegd, ook wat geluk weet hij zich eerst te laten erkennen als Belgisch piloot (wat hij helemaal nog niet is) en nadien als vrijwilliger bij het Britse Ministerie van Luchtvaart.

Hoewel gehandicapt aan zijn rechter elleboog, wat hij handig weet te camoufleren, en met medeplichtigheid van de Britse dokter, ontvangt hij zijn papieren voor inlijving in de RAF !

Piloot bij de RAF

Met als stamnummer 134-769 en uitgedost in een blauw uniform met witte streep, kenmerkend voor leerling officieren, vervoegt hij de school voor militaire basisopleiding in Torquay. Na 10 weken cursus verlaat hij de school als tweede van zijn promotie.

In de zomer van 1942 is hij leerling-piloot in de Elementaire Vliegschool.

Charles Demoulin is in alle opzichten een uitzonderlijk piloot, vooral omwille van zijn doorzettingsvermogen en zijn moed.

Zijn opleiding wordt voortgezet in Cranwell. In zijn logboek (vluchtenboek) stapelen de vliegers zich op en hij ontvangt zijn vleugels in de herfst van 1942. Maurice Van Neste en Charles Demoulin zijn de twee enigen die officier benoemd worden.



Demoulin Charles

De vuurdoop

Zijn vuurdoop ondergaat hij op een Typhoon.



In de loop van de oorlog 40-45 worden 3.317 exemplaren van de Typhoon gebouwd door de firma Hawker. Het is een éénmotorig jachtvliegtuig uitgerust met 2400 PK motor. Pas in 1942 wordt 609 squadron ermee uitgerust en komen er mankementen aan het licht: scheurtjes in staartvlak en rolroeren. Maar hij is verreweg superieur aan de Fw 190 op lage hoogte.

Hij kan uitgerust worden met twee bommen van 500 pond en twee extra brandstoftanks die hem een autonomie geven van drie uur.



Om ingezet te kunnen worden bij de landing in Normandië wordt de Typhoon bewapend met acht lucht-grond raketten van 60 pond bovenop de vier 20 mm kanonnen. Zijn laadvermogen bereikt daarmee zeven ton.

De eerste operationele vlucht van Charles is geen groot succes. Er speelde zich een kleine zeeslag af tussen een vloot Britse speedboten en Duitse patrouillevaartuigen (E-boats) gebaseerd in Calais en Duinkerke. Acht Thyfoons werden ter hulp geroepen. Toen een van zijn kameraden niet kon opstijgen kreeg hij pardoos het bevel om in te springen. Hij vloog eerst voorzichtig mee in achtste positie terwijl hij zijn meer ervaren collega's nauwgezet navolgde. Hij verwarde echter de bevelen, vloog gevaarlijk dicht bij de kust, binnen bereik van de Duitse Flak van Boulogne, en miste een E-boat door overhaast en slecht te mikken. Alles ging razendsnel. Zijn eerste zending was een ramp maar hij werd er niet op afgerekend. De zending was, dankzij de zeven andere piloten, zeer succesvol en van zijn bevelhebber kreeg hij een bemoedigend schouderklopje: « *O.K. Charlie, now you know what's all about! Good show* ».

Vanaf de volgende dag staat zijn naam stevast op het planningsbord. Hij is nu écht piloot bij de RAF.

Het is het begin van meer dan 250 oorlogszendingen in de cockpit van het meest gevreesde aanvalsvliegtuig uit de tweede wereldoorlog.

Zijn palmares is indrukwekkend: meer dan veertig Panzers vernietigd, transporten in brand geschoten, vier schepen tot zinken gebracht, V1 lanceerplatformen vernield, overwinningen tijdens luchtgevechten op Focke-Wulf Fw 190, Junkers 188 en Messerschmitt Bf 110.



Naast zijn talrijke oorlogszendingen beleeft Charles Demoulin nog gevaarlijke avonturen die telkens goed aflopen dankzij een grote dosis geluk. Hij wordt zes keer neergehaald door de Flak. Als krijgsgevangene wordt hij door de Gestapo in Arnhem op de rooster gelegd maar toont zich een waardig officier door hardnekkig te zwijgen. Hij wordt overgebracht naar een Stalagluft, weet te ontsnappen en de Sovjet linies aan de Oeder te bereiken.

Van dan af gaan de zaken zeer snel en welgeteld 2191 dagen nadat het eerste schot gelost werd aan het begin van de tweede wereldoorlog komt hij terug in Waver aan.

In 1982 beslist Charles Demoulin zijn niet alledaagse geschiedenis te boek te stellen. Het betreft "Mes Oiseaux de Feux" uitgegeven bij Julliard.

Het document is voortreffelijk geschreven en de vele anekdotes zijn prachtig verteld.

Charles Demoulin blijft bescheiden als hij het heeft over zijn talrijke prestaties die hem eretekens hebben opgeleverd zowel in Groot-Brittannië (Distinguished Flying Cross) als in Frankrijk (Croix de guerre avec 5 citations, médaille de la Reconnaissance de la France libérée) en België (Commandeur in de Kroonorde met palm, Officier in de Leopoldsorde).

